

11. Baza i wymiar

Def. 1: Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem F .

Podzbiór $B \subset V$ nazywamy bazą przestrzeni V , jeśli:

(1) B jest liniowo niezależny

(2) B jest generujący

Przykłady: (1) $\mathbb{R}^n, \mathbb{C}^n, \mathbb{Q}^n, F^n$ $(\epsilon_1, \dots, \epsilon_n)$

(2) $M_n^m(F)$ $\left\{ \begin{bmatrix} 1 & & 0 \\ & \ddots & \\ & & 1 \\ & & & 0 \end{bmatrix} \right\}$

(3) $F[X]$ $(1, X, X^2, X^3, \dots)$

(4) $\mathbb{C}$ nad $\mathbb{R}$

Tw. 1: Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem F , niech $B \subset V$.

Następujące warunki są równoważne:

(1) B jest baza

(2) B jest maksymalnym liniowo niezależnym podzbiorem V .

Dowód: (1) $\Rightarrow$ (2) Załóżmy, że B jest baza.

Przyjmijmy, że istnieje liniowo niezależny podzbiór $B \neq B' \subset V$.

Niech $v \in B' \setminus B$. Ponieważ $V = \text{lin}(B)$, $v = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m$

dla pewnych $v_1, \dots, v_m \in B$, $a_1, \dots, a_m \in F$. Wówczas $v - a_1 v_1 - \dots - a_m v_m = \theta$ oraz $1 \neq 0$, a więc B' nie jest liniowo niezależny.

(2) $\Rightarrow$ (1) Załóżmy, że B jest maksymalnym liniowo niezależnym podzbiorem V . Wystarczy pokazać, że B jest generujący.

Ustalmy $v \in V$. Jeśli $v \in B$, to $v \in \text{lin}(B)$.

Jeśli $v \notin B$, to $B \cup \{v\}$ jest liniowo zależny, a więc $av + a_1 v_1 + \dots + a_m v_m = \theta$ dla pewnych $a, a_1, \dots, a_m \in F$, $v_1, \dots, v_m \in B$.

Ponieważ $v_1, \dots, v_m$ są liniowo niezależne, więc $a \neq 0$.

Zatem $v = -\frac{a_1}{a} v_1 - \dots - \frac{a_m}{a} v_m \in \text{lin}(A)$ $\square$

Wniosek 1: Każda przestrzeń liniowa ma bazę.

Dowód: Jeżeli $V = \{\theta\}$ to zbiór pusty jest bazą.

Jeżeli $V \neq \{\theta\}$ to istnieje $v \in V, v \neq \theta$ i $A = \{v\}$ jest zbiorem liniowo niezależnym. W rodzinie niepustej

$$\mathcal{X} = \{B \subset V : A \subset B \text{ i } B \text{ jest liniowo niezależny}\}$$

uporządkowanej przez inkluzję każdy z nich ma ograniczenie górne, a więc wobec lematu Kuratowskiego - znana istnieje element maksymalny, który wobec tw. 1 jest bazą. $\square$

Tu.2 Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem F , niech $B \subset V$.

Następujące warunki są równoważne:

(1) B jest bazą

(2) B jest generującym i dla każdego $v \in V$ istnieje dokładnie jedna kombinacja liniowa taka, że:

$$v = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m$$

dla $a_1, \dots, a_m \in F, v_1, \dots, v_m \in B$.

Dowód: (1) $\Rightarrow$ (2) Ustalmy $v \neq \theta$ i przypuścimy, że

$$v = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m = a'_1 v'_1 + \dots + a'_n v'_n$$

dla $v_1, \dots, v_m, v'_1, \dots, v'_n \in B$ oraz $a_1, \dots, a_m, a'_1, \dots, a'_n \in F$. Wówczas:

$$\theta = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m - a'_1 v'_1 - \dots - a'_n v'_n$$

i ponieważ $v \neq \theta$, nie wszystkie a_i, a'_j są równe 0,

skąd $v_1, \dots, v_m, v'_1, \dots, v'_n$ są liniowo zależne lub $n=m$ i $v_i = v'_i$.

(2) $\Rightarrow$ (1) Przypuścimy, że B jest liniowo zależnym. Wówczas

$$v = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m$$

dla pewnych $v_1, v_1, \dots, v_m \in B$ oraz $a_1, \dots, a_m \in F$ i $v = 1 \cdot v$

oraz $v = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m$ są dwoma kombinacjami wektorów z B dających v . $\square$

Def. 2: Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem F ,

niech $B \subset V$ będzie bazą. Dla $v \in V$ jednoznacznie wyznaczone

skalary $a_1, \dots, a_m \in F$ takie, że dla pewnych $v_1, \dots, v_m \in B$

$$v = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m$$

nazywamy współrzędnymi v w bazie B .

Przykłady: (1) $\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \in \text{lin} \{ \varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3 \} \quad (\dots)$

(2) $\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \in \text{lin} \left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \right\} \quad (\dots)$

Lemat 1: Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem F ,

niech $v_1, v_1, \dots, v_m, w_1, \dots, w_n \in V$. Jeżeli $v \in \text{lin}(v_1, \dots, v_m, w_1, \dots, w_n)$

oraz $v \notin \text{lin}(w_1, \dots, w_n)$, to dla pewnego $i \in \{1, \dots, m\}$:

$$v_i \in \text{lin}(v_1, \dots, v_{i-1}, v, v_{i+1}, \dots, v_m, w_1, \dots, w_n)$$

Dowód: Załóżmy, że $v = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m + b_1 w_1 + \dots + b_n w_n, a_1, \dots, a_m, b_1, \dots, b_n \in F$.

Istnieje $a_i \neq 0$ dla pewnego $i \in \{1, \dots, m\}$: gdyżby $a_1 = \dots = a_m = 0$,

to wówczas $v = b_1 w_1 + \dots + b_n w_n \in \text{lin}(w_1, \dots, w_n)$. Wobec tego:

$$v_i = -\frac{a_1}{a_i} v_1 - \dots - \frac{a_{i-1}}{a_i} v_{i-1} + \frac{1}{a_i} v - \frac{a_{i+1}}{a_i} v_{i+1} - \dots - \frac{a_m}{a_i} v_m - \frac{b_1}{a_i} w_1 - \dots - \frac{b_n}{a_i} w_n \quad \square$$

Tw. 3 (Lemat Steinitza^{*1} o wymianic): Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem F , niech $v_1, \dots, v_m, w_1, \dots, w_n \in V$. Załóżmy, że $V = \text{lin}(v_1, \dots, v_m)$ oraz że $w_1, \dots, w_n$ są liniowo niezależne. Wówczas:

(1) $n \leq m$

(2) istnieją $i_1, i_2, \dots, i_{m-n}$ takie, że

$$V = \text{lin}(w_1, \dots, w_n, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n}})$$

Dowód: Dowód prowadzimy indukcyjnie względem n .

Dla $n=0$ nie ma czego dowodzić. Załóżmy, że jeśli $w_1, \dots, w_n$ są liniowo niezależne, to $n \leq m$ oraz istnieją $i_1, \dots, i_{m-n}$ takie, że $V = \text{lin}(w_1, \dots, w_n, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n}})$.

Niech $w_1, \dots, w_{n+1}$ będą liniowo niezależne.

Jeśli $n < m$, to $n+1 \leq m$. Jeśli $n = m$ to, wobec założenia indukcyjnego, $V = \text{lin}(w_1, \dots, w_n)$ i stąd $w_{n+1} \in \text{lin}(w_1, \dots, w_n)$, a więc $w_1, \dots, w_n, w_{n+1}$ nie mogą być liniowo niezależne.

Pozostaje wykazać część (2). Wobec założenia indukcyjnego:

$$w_{n+1} \in V = \text{lin}(w_1, \dots, w_n, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n}})$$

Ponadto $w_{n+1} \notin \text{lin}(w_1, \dots, w_n)$. Wobec Lematu 1, po ewentualnej zmianie notacji:

$$v_{i_{m-n+1}} \in \text{lin}(w_1, \dots, w_n, w_{n+1}, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n}})$$

Zauważmy, że ponieważ $V = \text{lin}(w_1, \dots, w_n, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n}})$ oraz każdy z wektorów $w_1, \dots, w_n, w_{n+1}, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n+1}}$ jest kombinacją liniową $w_1, \dots, w_n, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n}}$

Zauważmy, że ponieważ każdy z wektorów $w_1, \dots, w_n, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n}}$ jest kombinacją liniową wektorów $w_1, \dots, w_n, w_{n+1}, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n+1}}$ oraz ponieważ $V = \text{lin}(w_1, \dots, w_n, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n}})$, więc w konsekwencji $V = \text{lin}(w_1, \dots, w_n, w_{n+1}, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-n+1}})$. $\square$

Wniosek 2: Jeśli n -elementowy układ jest bazą przestrzeni V , to każda baza tej przestrzeni składa się z dokładnie n wektorów.

Dowód: Niech $(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ i $(\beta_1, \dots, \beta_m)$ będą bazami. Wówczas układ $(\beta_1, \dots, \beta_m)$ jest liniowo niezależny, a $(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ generujący, więc $n \leq m$. Steinitz $m \leq n$. Przez symetrię $n \leq m$. $\square$

Def. 3: Liczba elementów dowolnej skończonej bazy p. V nazywamy wymiar i ozn. $\dim V$

^{*1} Ernst Steinitz (1871-1928) urodzony w Laurahütte, dziś część Siemianowic Śląskich.